719/05

Den 14. marts 2005 blev i sag nr. 63.980:

xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ejendomsforsikring og retshjælpsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning for en anmeldt skade på den forsikrede ejendom.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet er forældet. Endvidere har selskabet gjort gældende, dels at det ikke findes godtgjort, at den anmeldte hændelse kan henføres til forsikringsbetingelsernes bestemmelser om pludselig skade, dels at en eventuel beskadigelse af bygningsdele alene er af kosmetisk art.

Det fremgår af sagen, at klageren den 15/10 2001 skriftligt anmeldte, at der den 18/4 2001 var sket skade på ejendommens vinduer og vestvendte gavl, carportens tagpap og havens blomster i forbindelse med en sandblæsning af naboens ejendom. Af anmeldelsen fremgår bl.a.:

> "Det [sandblæsningen] foregik uden spor afdækning til min side, der var hverken net eller noget andet, i stærk storm fra vest. Er det mon lovligt? 3,5 meter til skel!
>
> …
>
> Der var sand i hele min have, selv bagtrappen og terrassen, helt på den anden side af huset. I baghuset overalt, på alle hylder, borde og gulv. Ja, alt i mit baghus var

fyldt med sand. Bag baghuset rødt kalkstøv. Det samme 3-4 meter ind på min grund neden for baghuset.

…

Naboen og hans svigerfar kom ind med trillebør og koste. De fejede alle fliser, gårdsplads, bag baghus under halvtag. Jeg fejede selv mange gange herefter – det blev ved med at være sand. Ifølge aftale mellem naboen og ham der havde sandblæst, spulede naboen hele vestgavlen + alle fliser.

…

Ved min opringning og klage til sandblæseren tilbød han vinduespudser. Han var her to gange. Han sagde med det samme: 'De vinduer kan du aldrig mere holde rene.' Og han har ret. Der er indtil flere hundrede småslag i hver lille rude + ridser.

…

Alle mine vinduer på vestgavlen + alle til gaden, med undtagelse af de små vinduer over fordøren, er ødelagt, idet de er fulde af stenslag og ridser.

Hele sommeren, når solen stod lavt, ved aften, kunne man ikke holde ud at se ud af vinduerne. Malingen på gavlen er ødelagt, på såvel vinduer som murværk. (Der blev malet i august 1999). Det er Silikat maling. Det tåler slet ikke den behandling.

Flere steder er malingen helt væk, så man ser det bare træværk. Det har ikke godt af at stå så lang tid i al slags vejr.

Oven på carporten har jeg fejet to gange 10 liter sand (meget grovkornet) op. Taget er ikke tæt mere, det er belagt med tagpap.

…

Jeg har brugt utroligt mange timer på rengøring. Lige på min side af skellet, har jeg sidste efterår plantet 200 tulipanløg, blomsterne her blev også ødelagt."

Forholdet blev besigtiget af selskabets taksator, som ifølge selskabet ikke kunne konstatere synlige beskadigelser på ejendommen. Ved skrivelse af 22/11 2001 til taksatoren bekræftede klagerens advokat, at taksatoren ikke på selskabets vegne havde anerkendt erstatningspligten. I skrivelsen anførte advokaten desuden, at sagen ville blive indbragt for domstolene, og at der i den forbindelse skulle afholdes syn og skøn med henblik på konstatering af skadens omfang. Parterne korresponderede herefter om, hvorvidt det indenretlige syn og skøn ville være omfattet af klagerens retshjælpsdækning.

Den 9/9 2002 blev der afholdt syn og skøn på ejendommen, hvor skønsmanden blev bedt om at tage stilling til, hvorvidt der kunne konstateres skader på ejendommens træværk i form af afskalning samt skader på vinduerne i form af "stenslag". I bekræftende fald, blev skønsmanden bedt om at vurdere, om de konstaterede skader kunne skyldes sandblæsning af naboejendommen. Skønsmanden besvarede spørgsmålene således:

"Der kan konstateres lette sandblæsningstegn på vinduesruderne i gavl, vendende mod vest, og facade, vendende mod Nord. Den umiddelbare visibilitet i glasoverfladen er minimal, men de små slag har givet glasset en speciel optisk effekt, som resulterer i en 'stjerneregn' som tegnes i glasoverfladen, når ruderne betragtes indefra i lav sol.

Det kan ikke afgøres om der også som påstået, er opstået små ridser.

Afskalning af de malede overflader er ikke let at konstatere, men der var en tydelig afsmitning af det øverste malingslag, som ikke fandtes på resten af vinduerne (mod syd og vest).

…

Skaderne kan stamme fra sandblæsningen men da jeg jo ikke har set ejendommen før arbejdet blev udført på nabobygningen, er det umuligt, med bestemthed, at erklære at skaderne stammer herfra.

Det skal dog pointeres at ejendommen … i øvrigt fremtræder særdeles velholdt overalt, og vinduerne i gavlen er forholdsvis nyindsatte (inden for de seneste par år) så det må anses for usandsynligt at ruderne har været skadet gennem længere tid.

Ruderne i facaden mod nord, er de oprindelige, enkeltlags, men også her optræder 'stjerneregnen'.

Et nærmere eftersyn af malingen på murværket, afslører også, især mod vest, en afsmitning som ikke kan konstateres på de øvrige murflader.

Med den mængde sand og støv der angiveligt henlå på grunden, efter facadearbejdet, som blev udført medens det var stærk blæst, er det også uundgåeligt at huset … er blevet udsat for en 'afslibning' under sandblæsningen."

Den 4/3 2003 udtog klagerens advokat stævning mod sandblæsningsfirmaet. Ved udeblivelsesdom af 6/5 2003 blev firmaet dømt til at betale 114.237,50 kr. til klageren, hvilket beløb advokaten efterfølgende forgæves forsøgte at inddrive hos firmaet. Dette blev meddelt selskabet ved skrivelse af 26/8 2003, i hvilken forbindelse advokaten også bad selskabet om at tage stilling til klagerens skadeanmeldelse.

Ved skrivelse af 21/11 2003 meddelte selskabet afslag på forsikringsdækning under henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke kunne betegnes som en pludselig skade, da at en eventuel beskadigelse af bygningsdele alene var af kosmetisk art.

Ved skrivelse af 4/5 2004 blev sagen indbragt for nævnet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt afslaget på forsikringsdækning. I skrivelse af 14/6 2004 anfører selskabet bl.a.:

"På baggrund af anmeldelsestidspunktet til Alm. Brand den 4. maj 2001 og henvendelsen til Ankenævnet den 4. maj 2004, skal vi indledningsvis meddele, at det er vor opfattelse, at kravet er forældet pr. 31. december 2003, jævnfør den 2 årige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29.

…

Vi henviser i den anledning til det fremlagte bilag C, hvoraf det fremgår, at advokat M.K. i et brev til vores taksator H.M. bekræfter, at

'*De ikke har anerkendt selskabets erstatningspligt, idet det ikke i forbindelse med de foretagne besigtigelser har været muligt at vurdere en eventuel skades omfang.*'

Det forhold at vor kundes advokater har anlagt en retssag mod sandblæsningsfirmaet og efterfølgende forgæves har forsøgt at inddrive det tilkendte beløb hos sandblæsningsfirmaet, er i nærværende sag ikke ensbetydende med, at Forsikringsaftalelovens bestemmelser om forældelse dermed suspenderes.

5. 63.980

Det skal i den forbindelse tilføjes, at Alm. Brand på intet tidspunkt har givet tilsagn om at suspendere forældelsesreglerne.

Til støtte for vort synspunkt vedlægges kopi af Ankenævnets kendelse nr. 59.691 som bilag G.

På baggrund af henvendelsen til Ankenævnet gøres det i øvrigt gældende

- at det ikke er sandsynliggjort, at det anmeldte er en pludselig hændelse, således som dette er defineret i de gældende forsikringsbetingelser.
- at eventuel beskadigelse af bygningsdele er af kosmetisk art og derfor ikke omfattet af forsikringen.

…
For at opfylde definitionen for pludselig hændelse er det således nødvendigt, at årsagen til hændelsen også skal medføre en øjeblikkelig skadevoldende virkning.

På baggrund af de fremkomne oplysninger må det lægges til grund, at der i forbindelse med udførelse af sandblæsning hos naboen er opstået naturlig og successiv forekomst af luftbårne støv- og sandpartikler, der som følge af manglende afdækning af arbejdsstedet, efterfølgende har lagt sig på det omkringliggende jordareal og bygningsdele.

Det er vor opfattelse at de pågældende støv- og sandpartikler er så små, at de ved 'nedslaget' ikke har kunnet anrette nogen øjeblikkelig skadevoldende virkning.
…
Det bemærkes at Alm. Brand ikke har været involveret som part i den anlagte retssag, hvorfor vi af samme årsag hverken har medvirket ved udarbejdelse af spørgsmålene til syns- og skønsmanden eller været indkaldt til eller deltaget i det afholdte syns- og skønsforretning den 27. august 2002.

Til støtte for vores påstande henvises i øvrigt til Ankenævnets tidligere kendelser nr. 38.107 og nr. 50.029, som vedlægges i kopi som bilag H1 og bilag H2."

6. 63.980

Klagerens advokat redegør i skrivelse af 6/8 2004 til nævnet for, at den anmeldte skade er en dækningsberettigende pludselig skade. Til støtte for, at sagen ikke er forældet, henviser advokat i samme skrivelse til, at selskabet har trukket sagen i langdrag, og at forældelsesfristen først begynder at løbe på det tidspunkt, hvor selskabet tilkendegav, at det ikke ville yde erstatning. Dette skete ifølge advokaten først ved selskabets skrivelse af 21/11 2003.

Ved skrivelse af 19/8 2004 meddelte selskabet, at det samme dag havde aftalt et fælles møde med advokaten med henblik på at besigtige de af klageren beskrevne skader. Mødet og besigtigelsen fandt sted den 31/8 2004. I skrivelse af 1/10 2004 fastholdt selskabet, at taksatoren ikke kunne konstatere synlige tegn på de anmeldte beskadigelser af ejendommen, og at kravet var forældet i medfør af Forsikringsaftalelovens § 29.

Nævnet udtaler:
Nævnet udtaler efter sin gennemgang af sagen:

Pludselig skade
Nævnet finder - i overensstemmelse med nævnets praksis i lignende skadestilfælde - at klagerens ejendom ved sandblæsningen er påført en skade, som efter sin karakter findes at være sket under sådanne omstændigheder, at den må betegnes som en "pludselig skade".

Forældelse
Skaden blev i 2001 anmeldt til selskabet, som ved skrivelse af 21/11 2003 tilkendegav, at forholdet ikke kunne anerkendes som en dækningsberettigende skade. Kravet på erstatning for den anmeldte skade må herefter anses for forældet ved udgangen af 2003, idet klageren eller dennes advokat ikke inden dette tidspunkt har foretaget et retsligt skridt eller opnået selskabets accept af, at forældelse ikke vil blive gjort gældende, jf. forsikringsaftalelovens § 29. Nævnet bemærker, at den omstændighed, at der i den mellemliggende periode pågik en vurdering af, hvorvidt selskabet skulle yde retshjælpsdækning til en retssag mod skadevolderen, ikke kan føre til, at forældelse ikke indtræder.

Nævnet må således give selskabet medhold i, at kravet er forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Herefter, og da det ligger uden for nævnets kompetence at afgøre, hvorvidt klagerens advokat har handlet ansvarspådragende ved ikke at indbringe sagen for nævnet, inden forældelsen indtrådte ved udgangen af 2003,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann